

Asia: VN/22156/2020

Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi eräiden kuntien yhteistyöstä merialueen suurten alusöljy- ja aluskemikaalivahinkojen jälkitorjunnan järjestämisessä sekä laiksi pelastuslain 111 a §:n muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Yhteenveto kommentteistanne hallituksen esitysluonnoksesta lausuntokoosteen laatimista varten

Siuntion kunta pitää merialueen suurten alusöljy- ja aluskemikaalivahinkojen jälkitorjuntaan varautumisen vahvistamista ja kuntien välisen alueellisen yhteistyön kehittämistä lähtökohtaisesti tarpeellisena. Jälkitorjuntaan varautuminen on useissa kunnissa ollut vähäistä, ja lakiesitys valtion ohjauksessa tehtävistä varautumissuunnitelmista on tältä osin askel oikeaan suuntaan.

Kunta kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että lakiluonnoksessa esitetty valtion rahoitus kohdistuu pääosin varautumissuunnitelmien laatimiseen ja päivittämiseen. Lakiesityksessä ei esitetä pysyvää tai ennakoitavaa rahoitusratkaisua rannikkokuntien käytännön torjuntavalmiuden ylläpitämiseen, kuten henkilöstöresursseihin, kalustoon ja osaamisen kehittämiseen. Tämä on ongelmallista erityisesti tilanteissa, joissa kunnat joutuvat vastaamaan pitkäkestoista ja laajoista jälkitorjuntatoimista.

Lakiluonnoksen mukaan kunnat vastaisivat edelleen alueellaan merialueen öljy- ja kemikaalivahinkojen jälkitorjunnasta. Vaikka vahinkotilanteissa sovelletaan aiheuttaja maksaa -periaatetta, kunnalla on velvollisuus käynnistää jälkitorjuntatoimet viivytyksettä. Vuosia kestävä jälkitorjunta voi pahimmillaan sitoa merkittäviä henkilöstö- ja talousresursseja ennen kuin kustannusten kattamisesta on varmuutta. Tämä voi vaarantaa kunnan taloudellisen tasapainon ja normaalin palvelutuotannon.

Lisäksi jää epäselväksi, miten kuntien jälkitorjuntakustannukset korvataan tilanteissa, joissa alusöljyonnettomuus tapahtuu kansainvälisellä merialueella. Ympäristövahinkorahastoa koskevan lainsäädännön soveltamisala ei tältä osin anna kunnille riittävää varmuutta kustannusten korvattavuudesta.

Siuntion kunta korostaa, että lainsäädännön ja valmiussuunnittelun lähtökohtana tulee olla ensitorjunnan tehokkuus. Rajavartiolaitoksen ja pelastuslaitoksen resurssit laadukkaaseen ja nopeaan ensitorjuntaan on turvattava. Mitä aikaisemmin vahinko saadaan rajattua ja hallintaan, sitä kustannustehokkaampaa torjunta on, ympäristöhaitat jäävät vähäisemmiksi ja jälkitorjuntaan siirtymisen tarve pienenee.

Kunta pitää myös tärkeänä, että lainsäädännössä varmistetaan, ettei jälkitorjuntaan siirrytä pelkällä pelastuslaitoksen päätöksellä ilman asianosaisten kuntien kuulemista. Kunnille on varattava riittävästi aikaa valmistautua jälkitorjunnan vastuisiin. Lisäksi lakia tulee selventää siten, että kunnan määräämä jälkitorjuntaviranomainen ei voi olla sama viranomainen, joka valvoo jälkitorjuntaa, jotta vastuut ja roolit pysyvät selkeinä.

Siuntion kunta katsoo, että lakiesityksen jatkovalmistelussa tulee kiinnittää erityistä huomiota kuntien taloudellisen tuen pitkäjänteiseen varmistamiseen sekä rahoituksen saatavuuden turvaamiseen myös varautumissuunnittelun ja käytännön torjuntavalmiuden osalta.

Kommenttinne jälki-lain 1 §:stä ja sen perusteluista

-

Kommenttinne jälki-lain 2 §:stä ja sen perusteluista

-

Kommenttinne jälki-lain 3 §:stä ja sen perusteluista

-

Kommenttinne jälki-lain 4 §:stä ja sen perusteluista

-

Kommenttinne jälki-lain 5 §:stä ja sen perusteluista

-

Kommenttinne pelastuslain 111 a §:n muutoksesta ja sen perusteluista

-

Kommenttinne varautumissuunnitelmien laatimiseen liittyvästä rahoituksesta

-

Muut huomionne esityksestä

-

Kannisto Niko
Siuntion kunta - Kunnanhallitus 20.4.2026